

La Fille d'O

Meer om het lijf dan slipjes

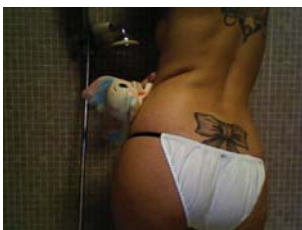
'De collectie la Fille d'O bestaat uit modellen met of zonder beugel. Zowel de schouderbandjes als de omtrek van de beha's zijn regelbaar. De slips en beugellose modellen bestaan in drie maten die eenvoudigweg de labels 1, 2 of 3 meekrijgen. De beugelbeha's bestaan in cup B, C en D en reiken van omtrek van 75 tot 95.'

Op dit soort dingen stoot ik bij de research voor dit interview. In vorig nummer werd al Els Pynoo, een notoir fuifbeest, geïnterviewd, en deze keer gaan we op de koffie bij een - weliswaar vegetarische - lingerie -ontwerpster? Wat, zo dacht ik, met de diepgang van dit toch wel diepe magazine?

Mijn vrees bleek ongegrond. Hoeveel beha's en onderbroeken ze ook mag verkopen, Murielle Scherre, beter bekend als la Fille d'O, heeft wel degelijk méér om het lijf. En los daarvan: ik heb veel bijgeleerd over cupmaten, beugels en schouderbandjes...

EVA Magazine: Voor je lingerie-ontwerpster was, droomde je van een carrière als dierenarts...

Murielle Scherre: Inderdaad. Dat is begonnen met paardrijden, iets waarover ik altijd al gefantaseerd had. Voor mijn tiende verjaardag mocht ik voor 't eerst op een paard zitten. In de grote vakantie dropten mijn ouders me dan in de manège op 1 juli en ze kwamen me halen op 31 augustus. Ik was steeds degene die daar de dierenarts mocht helpen. Ik ben altijd gefascineerd door hoe dingen werken, en in het bijzonder lichamen en andere, eenvoudige dingen in de natuur. Maar het liep anders... Op school was ik nogal een rebel. Ik zat bij de Rode Jeugd, en dat kon blijkbaar niet op een katholieke school. Ik werd dus vriendelijk verzocht een andere school te zoeken en kreeg in de nieuwe richting minder wetenschappelijke vakken. De opleiding voor dierenarts behoorde niet meer tot de mogelijkheden en ik ben dan mode gaan studeren, en zo met andere lichamen in contact gekomen [lacht].

Je bent vegetariër en vermijdt ook zoveel mogelijk zuivel. Waar komt dat vandaan?

Dat is begonnen met gezondheidsproblemen. Ik had altijd maagontstekingen. Uiteindelijk bleek ik allergisch voor vlees, vis, melk. Bovendien heb ik vlees nooit graag gegeten. Toen ik klein

was, stopte ik het altijd in de zijkant van mijn kaak, en op het juiste moment haalde ik het eruit en gaf ik het aan mijn poezen onder de tafel.

Toen ik later alleen ging wonen, waren mijn kookkunsten nog niet echt ontwikkeld. Ik kon met moeite een boterham smeren. Het resultaat was wel vegetarisch, maar niet zo gezond. Daarna heb ik een drietal jaar afgezien bij een vriendje dat heel graag de klassieke Franse keuken op tafel bracht. Ik at het vlees nooit op, maar dan bleven natuurlijk enkel aardappelen en prinsessenbonen over... Toen ik daarna opnieuw alleen ging wonen, besloot ik eindelijk mijn leven in handen te nemen. Ik heb kookles gevolgd, bij de Panda in Gent, en momenteel eet ik nu al een jaar of drie zo plantaardig mogelijk. Ik ben zo strikt als ik kan, maar als je nog wil buitenkomen en nog een leven wil hebben, dan moet je af en toe water in je wijn doen. In mijn vriendenkring zitten wel veel straight edgers, maar velen daarvan overleven op een dieet van frieten en speculaas. Voor mij is eten het enige waarop ik niet wil besparen. Het gaat immers om mijn lichaam, en gezond eten is een blijk van zelfrespect. Mijn vader zei altijd: 'Een goede vakman herken je aan zijn werktuigen'. Die moet je onderhouden. Mijn lijf is mijn werktuig. Ik ben een 'eenmanszaak' en het is dus belangrijk het te onderhouden. Ik heb het geluk een gezond lichaam te hebben. Waarom zou ik dat weggooien door ongezond te eten?

Je bent op de radio, op TV en op je website erg open over seksualiteit en aanverwante toestanden, maar met je eetgewoonten loop je niet te koop, heb ik de indruk...

De mensen rondom mij weten allemaal wat ik eet en niet eet. Wanneer ze bij mij komen krijgen ze enkel biokoekjes. Ik praat erover, maar ik ga zeker de mensen hun eetlust niet ontnemen. 'Ieder zijn talloor', is mijn leuze. In interviews komt het ook altijd ter sprake, ook al omdat zo'n levensstijl een beetje ongewoon is in de modewereld. Dat is een Bourgondische wereld van kalfszwezeriken en foie gras, champagne en kaviaar. De meeste mensen drinken zich een stuk in hun voeten en gebruiken cocaïne. Ik wil tonen dat het ook anders kan, dat je die wereld ook nuchter aankan, en dat hij nog grappiger is nuchter omdat je dan de dronken mensen kan observeren

Geen alcohol voor jou dus?

Inderdaad. Geen alcohol, geen drugs. Ik heb wel alles geprobeerd, heb veel geëxperimenteerd en veel geleerd. Dat is trouwens het probleem met mensen in de hardcore en straight edge scène: ze komen daar van jongsaf in, en alles is verboden. Ze proberen niets, want de groepsdruk laat dat niet toe. En natuurlijk wordt het op een bepaald moment allemaal veel aantrekkelijker precies omdat het zo lang verboden is of was.

Drugs maken al je gevoelens extremer, scherper. De uitdaging is dan om dezelfde dingen te bereiken zonder drugs. Als het in je zit kan je het er volgens mij ook uithalen op een natuurlijke manier, en dat probeer ik. Bovendien vind ik het een veel groter bewijs van lef dat je de realiteit aankan zonder drugs of alcohol.

Geschreven door Tobias Leenaert

zondag, 01 januari 2006 15:43 - Laatst aangepast dinsdag, 24 februari 2009 16:26

Verder lezen

- *Lingerie en Lollipops*, Murielle Scherre, Manteau 2005.
Voor meer info kijk op: www.lafilledo.be

Dit interview verscheen in [EVA Magazine 21](#)